

מקור המאמר בזוהר פרשת בשלוח ברע"ט דף סג ע"ב
סוד לחם משנה

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר.
 אמר רבי יהודה, בכל יומא יוּמָא מתברך עלמא מההוא יוּמָא עלאה, דהא כל שיתה יוּמָן מתברכאנ מיוּמָא שביעאה. וכל יוּמָא יהיב מההוא ברכה דקביל בההוא יוּמָא דיליה.

על דא משה אמר, איש אל יותר ממנה עד בקר. מא טעם. בגין דלא יהיב, ולא יוּזיף יוּמָא דא לחריריה, אלא כל חד וחד שליט בלחוודי, בההוא יוּמָא דיליה. דהא לא שליט יוּמָא ביומא דחריריה.

בגין כה, כל איןון (נ"א אמר רבי יהודה כל יוּמָא יוּמָא מתברך מההוא יוּמָא עלאה יוּמָא עלאה שביעאה ומתבררכו כל שיתה יוּמָן כל חד וחד בלחוודי וכל יוּמָא יהיב ביומא דיליה מההוא ברכה דקביל מההוא יוּמָא עלאה ועל דא משה אמר איש אל יותר ממנה עד בקר דהא לא שליט יוּמָא ביומא דלאו דיליה וכל איןון) **חמשה יוּמִין שליטין ביומיהם,**
 ואשתבח ביה, מה דקבילו, יוּמָא שתיתאה אשתבח ביה יתר. ואלא הא, כהא דאמר רבי אלעזר, מא דכתיב يوم הששי, ולא אמר וכי בכל שאר יוּמִין. אלא הci אוקמה, הששי.

זה הולך כפי מה שאמר רבי אלעזר, מה כתוב ביום הששי ולא נאמר כה בכל שאר הימים - אלא כה פרשוה, הששי - שהזדונה [שהוזדונה] בו

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר. אמר רבי יהודה, בכל יומ ויום מתברך העולם מאותו יום העליון, שחררי כל ששת הימים מתברכיהם מיום השבעה, וכל יום נו^תן מאותה ברכה שקבל מאותו יום שלו.

על זה אמר משה, איש אל יותר ממנה עד בקר. מה הטעם? כדי שלא יתנו ולא ילוחה يوم זה לחברו, אלא כל אחד ואחד שולט לבודו באותו יום שלו, שחררי לא שליט ביום של חברו.

משום כה כל אותם (אמר רבי יהודה, כל יומ ויום מתברך מאותו يوم עליון, يوم השבעה, ומתברכיהם כל ששה הימים כל אחד ואחד בפני עצמו, וכל יום נתנו ביום שלו מאותה ברכה שקבל מאותו يوم עליון, על זה אמר משה, איש אל יותר ממנה עד בקר, שחררי לא שליט ביום שלו, וכל אותם חמשה ימים שליטים בימים שליהם, ונמצא בו מה שקבלו, וביום הששי נמצא יותר. וזה הולך כפי מה שאמר רבי אלעזר, מה כתוב ביום הששי ולא נאמר כה בכל שאר הימים - אלה נאמר כה

הגבירה לתקון שלחו למלך. וכך נמצאו בו שני חלקים - אחד ליום, ואחד לתקון בשמחה המלך בגבירה.

ואתו לילה שמחת הגבירה במלך וווגם, ומתרככים כל ששת הימים, כל אחד ואחד לבדו, וכך ציריך אדם לסדר שלחנו בלילה השבת, כדי שישרו עליו ברכות מלמעלה, וברכה לא נמצאת על שלחו ריק. [ואתו לילה שמחת של הגבירה במלך וווגם] וכך תלמידי חכמים שיזעדים סוד זה, וווגם מערב שבת לערב שבת.

דָאַזְהַזּוֹגָא (דאוזמן) ביה מטrownיתא. לאתקנא פתורא למלכא, ובגין כה, אשטכחו ביה תריין חילקן, חד לויימה, וחד לתקנא, בחדוותא דמלכא במטrownיתא.

וְהַהְוָא ליליא, חדוותא דמטrownיתא במלכא, וווגא דלהון, ומתברכאנ כל שיתה יומין, כל חד וחד בלחווי. בגין כה, בגין בר נש לסדרא פתוריה בليلיא דשבתא, בגין דשاري עלייה ברכאנ מליעילא, וברכתא לא אשטכח על פתורא ריקניא, (זהיא ליליא חדותא דמטrownיתא במלכא וווגא דלהון בגין כה, תלמידי חכמים DIDUN RZA DA, וווגא דלהון מערב שבת לערב שבת).

ספר אור הוחר (עמוד 150)

סח) ספר הוחר יפרש הדרבים יסקל המסללה יכניס אהבה ויראה בלבו של אדם ילמינו ידריכנו במעגלי צדק להביא אותנו אל המנוחה ואל הנהלהומי לנו גדול מהספר הקדוש היה ספר הוחר יפרש הדרבים יסקל המסללה יכניס אהבה ויראה בלבו של אדם ילמינו ידריכנו במעגלי צדק להביא אותנו אל המנוחה ואל הנהלה. (הקדמת המוציא לאור והר דפוס מנטובה)

ס) רבי שמעון בר יוחאי סתורי תורה הוא בחינת התעוורות השנה רבי שמעון בר יוחאי הוא בחינת התעוורות השנה, כי מבאר בדברי ריבנו זכרונו לברכה שרבו שמעון הוא בחינת (רנייאל ד) עיר וקדיש מ' שמי' נחת, שהוא ראש תבות שמעון, עיר וקדיש דיקא בחינת התעוורות השנה, כי עיר הוא הפקה השנה. ועל בן הוא גלה ביותר כל רzion אויריתא סתורי תורה כי ליה יהבי רשותא, כי סתורי תורה הם בחינת התעוורות השנה, כי פשטי אויריתא הם בחינת ישנה, וסתורי אויריתא הם בחינת התעוורות השנה. שגتنיגלו על ידי רבי שמעון בר יוחאי שהוא עיר וקדיש, עיר דיקא, הפקה השנה. ומלחמת שרשב"י היה בחינת התעוורות השנה, בחינת אור הפנים, על בן התפאר באידרא (זהר נשא כלב): דהא חמניא דאנפאי נהירין וכו', בחינת אור הפנים. (ספר לקוטי הלכות ניוקו הלכה נ)